

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

REGULAMIN

dla komitetu budowy wodociągu stoł. król. miasta Krakowa i dla kierownika miejskiego biura wodociągowego,

uchwalony na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 14 lipca 1898.

§ 1.

Organa do przeprowadzenia budowy.

Do przeprowadzenia budowy wodociągu miejskiego stoł. król. miasta Krakowa są powołani:

- a) Komitet budowy.
- b) Kierownictwo budowy.

§ 2.

Komitet budowy.

Komitet budowy składa się z:

- a) Prezydenta miasta, jako przewodniczącego;
- b) Wiceprezydenta miasta, jako zastępcy przewodniczącego;
- c) doradcy prawnego;
- d) referenta komitetu budowy przed pełną komisją wodociągową i Radą miasta p. radcy m. Jana Rottera;
- e) c. k. radcy budownictwa p. Józefa Sarego i starszego inżyniera Wydziału krajowego p. Stanisława Chrzyszczewskiego;
- f) z czterech radców miasta techników a to pp.: Aleksandra Biborskiego, Wandalina Beringera, Władysława Nowackiego i Karola Knausa;
- g) z dyrektora budownictwa p. Wincentego Wdowiszewskiego;
- h) nadto z kierownika miejskiego biura wodociągowego, c. k. starszego inżyniera p. Romana Ingardena, który jest zarazem kierownikiem budowy i referentem w komitecie.

§ 3.

Prawa i obowiązki Komitetu budowy.

Za podstawę do działania Komitetu budowy służy projekt wodociągu, opracowany w miejskim biurze wodociągowym, a zatwierdzony przez Radę miasta uchwałą z dnia 26 maja 1898.

Komitet budowy zbiera się w biurze wodociągowym miejskim w miarę potrzeby, a co najmniej raz na miesiąc na zaproszenie dotyczące, wydane przez Prezydenta miasta lub tegoż zastępcę.

Wszyscy wymienieni wyżej członkowie Komitetu budowy mają prawo do zabierania głosu na posiedzeniach, jako też do głosowania we wszystkich sprawach. Uchwały Komitetu zapadają większością głosów, a w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący. Do kompletu Komitetu budowy potrzebną jest obecność przewodniczącego lub tegoż zastępcy, kierownika budowy i przynajmniej 3 członków Komitetu

Gdyby Komitet budowy potrzebował do rozpatrzenia pewnych kwestyj zasięgnąć opinii znawców lub przemysłowców, to mają ci tylko głos doradczy.

Z obrad Komitetu ma być spisany protokół, który prowadzi kierownik budowy p. R. Ingarden. Protokół ten ma zawierać w krótkości przebieg dyskusji, jako też wszelkie uchwały, powzięte przez Komitet budowy, i powinien być na następnym posiedzeniu Komitetu odczytany, a w razie zgodności jego z powziętymi na poprzednim posiedzeniu uchwałami, podpisany przez przewodniczącego i kierownika budowy.

Komitet budowy ma sobie powierzony zupełny nadzór i kontrolę nad budową wodociągu, a w szczególności należy do obowiązków Komitetu:

a) Czuwać nad tem, by budowa została wykonana w terminach oznaczonych zgodnie z projektem zatwierdzonym przez Radę miasta, bez przekroczenia kosztów;

b) rozpatrywanie, uchwalanie i zatwierdzanie wniosków, przedstawionych Komitetowi przez kierownika budowy;

c) rozstrzyganie o ewentualnych wnioskach kierownika budowy, zmierzających do zmian zatwierdzonego projektu, o ile one nie dotyczą szczegółów zasadniczych projektu, a więc takich szczegółów konstrukcyjnych, które nie powodują znaczniejszej zmiany projektu, ani większego przekroczenia kosztów budowy, a znajdują pokrycie w przyzwolonym kredycie, wreszcie opiniowanie i przedkładanie pełnej komisji wodociągowej wniosków na dalej sięgające zasadnicze zmiany projektu;

d) rozpisywanie i przeprowadzanie rozpraw ofertowych na wykonanie robót budowlanych lub też na dostawę urządzeń wodociągowych i przedkładanie pełnej Komisji wodociągowej wniosków, zmierzających do zatwierdzenia ofert.

Dostawy dzielić należy na możliwie małe grupy, by krajowym dostawcom współubieganie się umożliwić.

e) Ustanawianie cen jednostkowych na roboty w kosztorysach nieprzewidziane i zawieranie umowy z przedsiębiorcami w takich wypadkach, jako też postanowienia co do ewentualnego wykonania takich robót we własnym zarządzie.

Ostateczne załatwienie ofert i umów (ustęp d) i e) należy do atrybucji Rady miasta.

f) Wglądanie w rachunki częściowe i końcowe przedsiębiorstw, sprawdzone poprzednio przez kierownika budowy, tak co do wymiarów robót, jako też i co do zaliczonych należności, i przedkładanie wykazów należności przedsiębiorstw Prezydentowi miasta do ich asygnowania w kasie miejskiej;

g) rozstrzyganie we wszelkich sporach i nieporozumieniach, jakie mogą zajść między kierownikiem budowy a przedsiębiorcami;

h) rozpatrywanie i opiniowanie wszelkich zażaleń, wniesionych do Rady miasta przez przedsiębiorstwa przeciw zarządzeniom kierownika budowy lub Komitetu budowy.

Komitet budowy wydaje swe decyzje i polecenia do przedsiębiorców pisemnie, dla kierownika budowy zaś przez zanotowanie dotyczących uchwał w protokole obrad Komitetu.

Imieniem Komitetu budowy podpisuje wszelkie pisma przewodniczący względnie jego zastępca.

Wnioski przeznaczone dla Rady miasta przedkłada Komitet budowy Radzie za pośrednictwem pełnej komisji wodociągowej.

§ 4.

Prawa i obowiązki kierownika budowy.

Kierownik miejskiego biura wodociągowego jest zarazem technicznym kierownikiem całej budowy. Jako taki jest on obowiązany:

a) zarządzać robotami około budowy wodociągu w ten sposób, aby ta była wykonaną zgodnie z zatwierdzonym przez Radę miasta projektem bez przekroczenia kosztów, jako też, ażeby ustanowione terminu ukończenia robót, były zachowane;

b) przestrzegać ściśle, aby przedsiębiorstwa stosowały się dokładnie do postanowień ogólnych i szczegółowych warunków budowy, jako też, aby skuteczniały roboty co do ich jakości zgodnie z postanowieniami kosztorysów;

c) odbierać i kontrolować materiały budowlane dostarczane przez przedsiębiorstwa do budowy, tak co do ich jakości, jako też i co do ich wymiarów, przeprowadzać kontrolę ściłą dostarczonych rur wodociągowych, zasuw, hydrantów, studzien publicznych i t. p. części składowych; kontrolować dokładnie montowanie żelaznych części wodociągu i przeprowadzać przepisane warunkami próby ciśnienia w gotowych rurociągach, ewentualnie także na placach składowych na pojedynczych rurach, zasuwach, hydrantach i t. p.; skutecznie próby dostawianych cementów portlandekich, w myśl przepisów dotyczących Towarzystwa austr. inżynierów i architektów, jednym słowem rozwinąć najobszerniejszą kontrolę nad budową i niczego nie zaniedbać, co by mogło ujawnić wpłynąć na jakość budowy.

d) W celu umożliwienia kierownikowi budowy należytego dopilnowania tej rozległej budowy, upoważnia

się go do poruczania urzędnikom biura wodociągowego bezpośredniego nadzoru nad robotami, w miarę jego własnego uznania.

e) Kierownik budowy prowadzi główny dziennik budowy, odnoszący się do całej budowy wyznaczeni zaś przez kierownictwo budowy inspekcji budowy prowadzą na pojedynczych placach budowy osobne dzienniki budowy, a to dla każdego przedsiębiorstwa osobno.

Dzienniki te mają dać ile możności dokładny obraz przebiegu robót, a ponieważ mają one służyć także za podstawę do obliczenia należności przedsiębiorstw, powinny zawierać wszystkie ważne szczegóły budowy, a przede wszystkim wszystkie wymiary takich części składowych wodociągu, których sprawdzenie późniejsze jest niemożliwe, a mianowicie: głębokości i wymiary fundamentów, wymiary wmurowanych pod tragarzami żelaznymi kamieni ciosowych, wagę konstrukcji żelaznych, wymiary wykonanych rurociągów, wyniki dokonanych prób ciśnienia i t. p.

W dzienniku budowy skonstatuje kierownik każde spóźnienie się przedsiębiorcy z wykonaniem umowy, czyli takowa dostarczenia materiału, czy uskuteczniania robót dotyczy i dołączy swą uwagę, jaki wpływ wywarło to spóźnienie na tok i program robót na dotyczącym placu.

Dzienniki budowy mają być w odstępach tygodniowych przedkładane przedsiębiorstwu do przejrzania i do podpisania, nadto mają być one podpisywane przez prowadzącego dziennik inspekcji, jako też przez kierownika budowy.

Przedsiębiorcy należy pozwolić na wpisywanie ewentualnych życzeń, zarzutów lub zażaleń do dziennika budowy.

f) Gdyby się okazała w toku budowy potrzeba przedsięwzięcia zmian w projekcie budowy, lub też, gdyby się okazały potrzebne roboty nieprzewidziane projektem i kosztorysem, ma kierownik budowy przedłożyć komitetowi budowy dotyczące wnioski

W razie nagłej potrzeby zarządzenia zmiany pewnej roboty, która ani na trwałość budowy, ani na kosztu jej nie wpływa, może ją kierownik budowy w własną odpowiedzialność zarządzić, winien jednak zawiadomić o tem Komitet budowy na najbliższym zebraniu.

Gdyby się okazała potrzeba zarządzenia robót, na które w umowach z przedsiębiorcami nie ma przewidzianych cen jednostkowych, ma kierownik budowy postarać się o przygotowanie do zawarcia dotyczącej umowy z przedsiębiorstwem i przedłożyć wynik komitetowi budowy do zatwierdzenia.

g) Dla utrzymania ewidencji i kontroli budowy ma kierownik budowy utrzymywać wszelkie plany, akta, rachunki i t. p. w należyтым porządku i udzielać je na każdorazowe żądanie Komitetowi budowy do przejrzania i sprawdzania, nadto powinno być każde zamówienie, jako też każdy rysunek do zamówień należący, przed wydaniem go z biura wodociągowego, przedłożone Komitetowi budowy do zatwierdzenia.

Zamówienia wszelkie, wciągnięte do księgi zamówień, wydaje przedsiębiorcom kierownik budowy z podpisem własnym.

Również podpisuje kierownik budowy wszelkie polecenia do przedsiębiorstw wydawane, w sprawach budowy ze strony kierownictwa budowy.

h) Kierownik budowy jest obowiązany sprawdzać

dokładnie wszelkie rachunki, przedkładane przez przedsiębiorstwa na peryodyczne wypłaty, zbadać stan i rozmiar wykonanych, a rachunkiem objętych robót, w obecności przedsiębiorcy lub tegoż zastępcy, spisać dotyczący protokół odbioru, podpisany przez kierownika budowy i przedsiębiorcę i przedłożyć go następnie razem ze sprawdzonym rachunkiem i planami wykonawczymi Komitetowi budowy do dalszego postanowienia.

i) Próby ciśnienia w gotowych rurociągach przeprowadza kierownik budowy sam w obecności przedsiębiorstwa i zapisuje dotyczące uwagi i potwierdzenia w dzienniku budowy, któreto zapiski ma także przedsiębiorca podpisywać.

O dokonywaniu prób ciśnienia w gotowych rurociągach tudzież o odbiorze materiałów budowlanych, rurociągowych i pojedynczych części składowych wodociągu, ma kierownik budowy zawiadomić członków Komitetu budowy, którzy, o ile są obecni przy tych próbach i odbiorach materiałów budowlanych, podpisują dziennik budowy, a kierownik budowy udzieli im wszelkich wyjaśnień, jakichby od niego żądali.

Spostrzeżenia, przez członków Komitetu budowy przy tej sposobności poczynione, powinny być zapisywane w dzienniku budowy i przez nich podpisywane.

k) Oprócz protokołu rozpraw Komitetu budowy i dzienników budowy ma kierownictwo prowadzić:

- 1) Dziennik wszystkich do kierownictwa budowy wpływających pism, z oznaczeniem ich załatwienia;
 - 2) książkę zamówień dla przedsiębiorstwa osobną;
 - 3) książkę kasową, zawierającą wszystkie wypłaty.
- l) Kierownik budowy powinien wreszcie zwracać szczególną uwagę na wszystko, co może być z korzyścią lub niekorzyścią dla samej budowy połączone i informować w tym względzie Komitet budowy.

§. 5.

Komisya kolaudacyjna.

Kolaudację i superkolaudację całej budowy, względnie działów tejże, pojedynczemi przedsiębiorstwami objętych, przeprowadza komitet budowy.

Komisya kolaudacyjna ma na podstawie ostatecznego obrachunku, sprawdzonego przez kierownictwo budowy, i przy użyciu dotyczących planów wykonawczych, sprawdzić dokładnie w obecności przedsiębiorcy wszystkie rachunkiem objęte roboty, zbadać ich jakość, przedsięwziąć potrzebne w tym celu próby, skontrolować rachunek, spisać wreszcie dotyczący protokół i przedłożyć go Komisji wodociągowej do dalszego postanowienia, względnie do przedłożenia dotyczących wniosków Radzie miasta.

§. 6.

Członkowie Komitetu budowy otrzymują po jednym egzemplarzu niniejszego regulaminu.

L. 63829.

III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 30 września 1898 r. znaleziono w Krakowie i złożono w Kasie miejskiej następujące przedmioty:

Art. 312.	A.	Dwa kawałki mosiężne z okucia okiennego.
" 317.	"	Dwa woreczki.
" 318.	"	Skórzany pugilares z kwotą 3 zła. 34 ct. i z kartkami loteryjnemi.
" 319.	"	Brelok od zegarka z topazem.
" 320.	"	Czarna jedwabna parasolka.
" 321.	"	Okulary w oprawie drucianej.
" 322.	"	Zarzutka damska czarna.
" 6578.	B.	5 zhr.
" 323.	A.	Peleryna biała damska.
" 324.	"	Pugilaresik z kwotą 2 zhr. 78 ct.
" 325.	"	7 kluczyków, chusteczka i list przewozowy Jana Wibry.
" 326.	"	3 klucze.
" 327.	"	Zarzutka męska.
" 328.	"	Fartuszek damski perkalowy.
" 329.	"	2 klucze.
" 6580/330	A.	Woreczek płócienny z kwotą 1 zła. 10 ct.
" 331.	A.	Rękawiczka.
" 332.	"	Srebrny nóż.
" 333.	"	Różaniec.
" 334.	"	Sakiewka z kwotą 10 ct.
" 335.	"	Klucz.
" 336.	"	Pugilares czarny skórkowy.
" 337.	"	Portmonetka z kwotą 32 ct.
" 338.	"	Łańcuszek od zegarka złoty.
" 339.	"	Pugilares czarny i banknot na 5 zła., listy i blankiety wekslowe.
" 340.	"	Obróza.
" 341.	"	Zegarek damski srebrny, jednokopertowy z łańcuszkiem.
" 342.	"	Klucz.
" 343.	"	Zeszyt „Tygodnika ilustrowanego“.
" 344.	"	7 chusteczek do nosa.
" 345.	"	2 klucze.
" 346.	"	Skórzana torebka z pugilaresem i kwotą 94 ¹ / ₂ ct. oraz 6 kluczów.
" 347.	"	Kosz, fiaska wina, fiaska wody mineralnej i 2 garnuszki.
" 6585.	"	Kupon austro-węg. banku od listu zastawnego Nr. 4060 ser. 36, płatny 1/10 1898 r.

Magistrat wzywa przeto właścicieli wymienionych przedmiotów, aby się po odbiór tychże do Wydziału III. Magistratu zgłosili i prawa swe udowodnili; gdyż w przeciwnym razie po upływie roku przedmioty te będą wydane znalazcom do użytku, po upływie zaś dalszych trzech lat przejdą na wyłączną ich własność, ewentualnie sprzeda je Magistrat na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 25 października 1898 r.

Prezydent miasta:
Friedlein w. r.

L. 66122

II.

OBWIESZCZENIE.

Ś. p. **Kazimierz Pawłowski**, egzekutor miejski, przestał pełnić obowiązki egzekutora z dniem 22 października b. r. z powodu śmierci.

Wzywa się przeto niniejszem osoby interesowane aby o wymianę kwitów, lub też o zaspokojenie preten-

syj, jakieby do ś. p. Kazimierza Pawłowskiego z tytułu jego urzędowania, jako egzekutora miejskiego, mieć mogły — zgłosiły się do Wydziału II Magistratu w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia 1 listopada 1898 r., po upływie bowiem tego terminu Magistrat **kaucyę służbową** wyda, zaś osoby później się zgłaszające, z ich pretensjami na drogę prawa odeszłe. —

W Krakowie dnia 26 października 1898 r.

Prezydent miasta:
Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie zwyczajne (64 w kad. XI.) z dnia 7 lipca 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych 31. Rady miejskiej: Chmurski, Epstein, Fritsch, Dr. Górski, Dr. Horowitz, Dr. Ichheiser, Kroebel, Kwiatkowski, Dr. Popiel, Schmelkes, Dr. Staniszewski, Stryeński, Szancer, hr. Wodzicki, (14) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej rady: Biborski, Chyliński, Landau, Łapiński, Mendelsburg. Dr. Paszkowski, Dr. hr. Potocki, Dr. Rosenblatt, Słęk, Szpakowski, Dr. hr. Tarnowski, Tilles, Dr. Wiszniewski (13).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Sekretarz odczytuje nadeszłe do Rady pisma:

a) J.E.P. Namiestnik wskutek reskryptu J.E.P. Prezydenta Ministrów z 14 czerwca br. L. 850/M.P. zawiadania, że **Jego Ces. i Król. Apostolska Mość polecił najłaskawiej wyrazić Najwyższe podziękowanie za wyrazy współczucia, złożone imieniem Rady m. Krakowa, z powodu śmierci Jego Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Leopolda.**

Przyjęto do wiadomości. (L. 406/prez.) —

b) Wydział krajowy zawiadania, że postanowił urządzić w Krakowie **majsterski kurs szewski** dla 14 uczestników (7 z Krakowa, 7 z innych miast zachodniej Galicji), pod warunkami bliżej w piśmie Wydziału krajowego podanymi.

Przekazano komisji przemysłowej. (L. 41204.) —

c) **Towarzystwo lekarskie krakowskie o odstąpieniu kawałka gruntu, położonego między torem kolejowym a nowo otwartą ul. Radziwiłłowską.**

Przekazano Sekcyi I. (L. 29235.) —

d) **Dyrekcja Kasy Oszczędności** zawiadania o występujących członkach wielkiego Wydziału w roku bieżącym.

Przyjęto do wiadomości. (L. 40019.) —

Rada udzieliła **urlopy** następującym radcom miejskim: **hr. Wodzickiemu** na 6 tygodni, **Drowi Ponikle** na 5 tygodni, **Drowi Doboszyńskiemu** na 2 miesiące, **Bartoszewiczowi** na 5 tygodni i **Bujańskiemu**. —

Przewodniczący przemówił jak następuje:

„W dniu 22 czerwca stawili się przedemną wszyscy pp. **urzędnicy Magistratu** i **złożyli** na ręce moje

wyrazy najgorętszego podziękowania dla Prześwietnej Rady za polepszenie ich bytu przez uchwalenie podwyższenia płac i za podniesienie ich znaczenia wobec społeczeństwa, przez zrównanie ich stanowisk ze stanowiskiem urzędników państwa, oświadczając przytem, że zwolnieni szczodrobliwością Prześwietnej Rady, od nadmiernych trosk materyalnych, starać się będą wszelkimi siłami, wytrwałą pilnością i gorliwością w spełnianiu swych obowiązków, okazać się godnymi wyświadczonego im dobrodziejstwa.

To oświadczenie wdzięczności urzędników miejskich raczy Prześwietna Rada przyjąć do wiadomości, jak niemniej podziękowanie moje z powodu **podwyższenia dotacyi prezydyalnej**“.

Następnie zawiadania Przewodniczący, iż stosownie do uchwały Rady m., udał się z pp. Drem Doboszyńskim i Chylińskim na uroczystość Pałackiego do Pragi. Już podczas podróży przyjmowano delegację owacyjnie na każdej stacyi, a przyjęcie w samej Pradze było świetne. Przewodniczący uprasza o upoważnienie go do **wyrażenia podziękowania Radzie miejskiej pragskiej, za świetne przyjęcie, jakiego delegacya Rady m. Krakowa doznała w czasie uroczystości Franciszka Pałackiego w Pradze.**

Żądane upoważnienie udzielono jednomyślnie. (L. 440/prez.) —

R. m. Dr. **Ponikło** uzasadnia i czyni następujący wniosek naglący:

Rada miejska uchwali!

„Wnieść do J.E. Pana Namiestnika przedstawienie, aby raczył wyjednać jak najrychlejsze **zniesienie stanu wyjątkowego dla obrębu m. Krakowa**, zarządzając tymczasowo, ze względu na ekonomiczne stosunki i ruch naukowy, możebnie najłagodniejsze wykonywanie stanu wyjątkowego“.

Nagłość uchwalono i wniosek przyjęto. (L. 418/pr.) —

R. m. **Bartoszewicz** dodaje, że stan wyjątkowy ukróca prawa obywatelskie i to należy zaznaczyć w piśmie do Namiestnika i dlatego wnosi poprawkę, aby na wstępie wniosku r. m. Dra Ponikły dodać słowa: „Stając w obronie praw obywatelskich“.

R. m. Dr. **Kasperek** zauważa, iż poprawka r. m. Bartoszewicza jest krytyką rządu, coby mogło za sobą pociągnąć rozwiązanie Rady.

R. m. **Rotter** wnosi dodatek do poprawki r. m. Bartoszewicza: „i interesów miasta“.

W głosowaniu poprawkę r. m. Bartoszewicza wraz z dodatkiem r. m. Rottera przyjęto. —

R. m. Dr. **Seinfeld** czyni wniosek naglący:

1) Służbie przy straży pożarnej a mianowicie: a) sierżantom, b) nadpomierom, c) pompierom, d) fornalom, e) służbie czyszczącej miasto, słowem, całej **służbie przy straży pożarnej** uchwała się **dodatek drożyzniany po 25 zł.**

2) **Dyetaryuszom przy Magistracie po 25 zł.**

R. m. **Rothein** popiera ten wniosek, ale oświadcza się za pewnymi modyfikacyami.

R. m. Dr. **Kohn** sprzeciwia się nagłości ze względów regulaminowych.

R. m. Dr. **Pieniążek** odczytuje uchwałę Rady miejskiej pod tym względem, która pozwala na nagłe traktowanie tego wniosku i popiera usilnie wniosek r. m. Dra Seinfelda.

R. m. Dr. Pareński popiera ten wniosek, ale prosi także o dodatek drożyzniany dla służby przy Talardzie.

Przewodniczący sądzi, iż wystarczy uchwalić zasadę, a rozdział zostawić Sekcyi III. i II.

R. m. Dr. Leo wnosi: a) „Rada miejska uchwała w zasadzie przyznanie zapomogi drożyznianej służbie czyszczenia miasta, straży pożarnej i stróżom nocnym. b) Zapomoga ta nie może przekroczyć 10% rocznej płacy tych funkcyonaryaszy. c) Rozdzieleniem zapomogi zając się ma w ciągu lipca b. r. Prezydium miasta w porozumieniu z Sekcyą II.

R. m. Bartoszewicz żąda uchwalenia, jako zasady 10%, a indywidualizować mają Sekcyje.

R. m. Rotter popiera wniosek r. m. Bartoszewicza.

R. m. Dr. Seinfeld przedstawia sprawę cyfrowo i oświadcza, iż zgadza się na wniosek r. m. Bartoszewicza.

R. m. Dr. Jordan wnosi, by dla dyetaryuszy przyznać kwotę 1640 złr. i rozdział tej kwoty zostawić Prezydentowi miasta, a dla służby straży pożarnej i Talarza uchwalić taki dodatek, jaki dostała służba Magistratu.

R. m. Dr. Cyfrowicz zgadza się co do dyetaryuszy, na wniosek r. m. Dra Jordana, ale co do służby popiera wniosek r. m. Dra Lea.

R. m. Dr. Rothwein zaznacza, że rozdział kwoty należy do Prezydenta miasta a nie do Sekcyi.

W głosowaniu przyjęto co do dyetaryuszy wniosek r. m. Dra Jordana, a co do służby wniosek r. m. Dra Lea. (L. 127/prez. i 68321.) —

R. m. X. Dr. Bukowski czyni wniosek naglący wyboru **komisyi ubogich**. Nagłość wniosku upadła.

Na tem zamknął Przewodniczący dla braku kompletu posiedzenie o godzinie 7 minut 30 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (65 w kad. XI.) z dnia 14 lipca 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych 30. Radey miejscy: Beringer, Biborski, Chmurski, Chyliński, Dr. Doboszyński, Epstein, Fritsch, Dr. Górski, Dr. Horowitz, Dr. Icheiser, Jawornicki, Kroehl, Kwiatkowski, Dr. Pareński, Dr. hr. Potocki, Słęk, Szancer, Szpakowski (18) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nieusprawiedliwili zaś nieobecności swej radey: Bujański, Dr. Domański, Dr. Leo, Dr. Lustgarten, Dr. Rosenblatt, Dr. Rothwein, Schmelkes, Stryjeński, Dr. hr. Tarnowski, hr. Wodzicki (10).

Początek posiedzenia o godzinie 6 min. 30 wieczór.

Sekretarz odczytuje pismo:

Prezydium Rady król. gł. m. Pragi dziękuje za gościnne przyjęcie delegacyi m. Pragi, w czasie uroczystości Mickiewiczowskich w Krakowie. (L. 439/prez.) —

Rada m. udzieliła urlopu na 2 miesiące r. m. Szancerowi. (L. 383/prez.) —

R. m. Dr. Propper uzasadnia następujący wniosek nagły:

„Rada m. uchwali!

Wybrać komisję celem zbadania nader licznych zażaleń obywateli miasta, na za wysoki **wymiar podatku osobisto-dochodowego** i przedstawienia imieniem Rady miasta wyniku tychże badań komisji krajowej i c. k. Ministerstwa Skarbu“.

Nagłość sprawy uchwalono.

R. m. Dr. Popiel uważa wniosek r. m. Dra Proppera za słuszny, ale nie wie, czy głos Rady m. będzie rozstrzygający, lub wogóle nawet dopuszczalny; komisya podatkowa wyszła z wyboru, komisya z Rady prawdopodobnie nie będzie miała głosu; mogłaby ona co najwyżej dotkniętemu podatkiem obywatelowi dać dobrą radę.

R. m. Dr. Propper popiera swój wniosek.

Wniosek r. m. Dra Proppera przyjęto i na jego propozycję wybrano do tejże komisji następujących radców: Bereźnickiego, Mendelsburga, Dra Pieniążka, Dra Staniszewskiego, Dra Stycznia, Dra Weigla i Dra Proppera. —

Imieniem Sekcyi I. uzasadnia dyrektor Budownictwa miejskiego Wdowiszewski, następujący wniosek nagły:

Rada miasta uchwali następującą deklarację!

„Ponieważ gmina m. Krakowa wykonała już kanalizację dzielnicy VI. aż do granic miasta przy rogatce Rakowickiej i to z uwzględnieniem zabudowania gruntów, po obu stronach drogi rakowickiej położonych, przeto **wykonanie połączenia ścieków krytych z nowego szpitala garnizonowego, pod drogą rakowicką, nie napotka na żadne przeszkody i gmina m. Krakowa w razie budowy rzezonego szpitala, zezwoli na wpuszczenie służy kanałowej szpitalnej do kanału miejskiego, w ulicy Rakowickiej położonego, jak również zezwoli na odprowadzenie nim ze szpitala garnizonowego wód meteorycznych i kuchennych zaraz, zaś odebodów ludzkich, odpowiednio odrażonych i zneutralizowanych, z chwilą zaprowadzenia wodociągów i urządzenia splukiwania w kanałach. — Nadto zobowiązuje się gmina miasta Krakowa **doprowadzić własnym kosztem główny rurociąg gazowy aż do bramy szpitala przy drodze rakowickiej**, w razie, jeżeli szpital garnizonowy zechce zaprowadzić u siebie oświetlenie gazowe, oraz przyjmuje obowiązek oświetlenia dróg dojazdowych publicznych, własnością gminy m. Krakowa będących“.**

Nagłość uchwalono i wniosek przyjęto jednomyślnie. (L. 44586.) —

Imieniem komisji wodociągowej r. m. Rotter wnosi:

Rada miejska uchwali!

1. **Do przeprowadzenia budowy wodociągu ustanawia się Komitet budowy**, który za pośrednictwem komisji wodociągowej ma przedkładać wnioski Radzie miasta.

2. **Zatwierdza się skład i regulamin dla komitetu budowy***.

R. m. Dr. Weigel zgadza się na wnioski, ale czyni poprawkę, aby komitet budowy kooptował r. m. Knausa.

Sprawozdawca zgadza się na dodatek r. m.

*) Regulamin wraz z uchwalonemi poprawkami zamieszczony powyżej na str. 89—91.

Dra Weigla, nadto wymienia stylistyczne błędy w regulaminie, które prostuje.

R. m. Dr. Jordan wnosi dwie poprawki do lit. *d*. § 3. a mianowicie: *a*) „przyczem dostawcy miejscowi i krajowi przedewszystkiem uwzględniani być winni“; *b*) „a dostawy dzielić należy na możliwe małe grupy, by krajowym dostawcom współubieganie się umożliwić“.

R. m. Dr. Staniszewski wnosi, aby w ustępie *e*) § 3. zamiast wyrazu „ugody“, użyć wyrazu „umowy“, nadto do ustępów *d*) i *e*) tego wnosi następujący dodatek: „Ostateczne załatwienie ofert i umów (ustęp *d*) i *e*) należy do atrybucyi Rady miasta“. Dalej wnosi, aby w § 3. ustęp *h*) zupełnie opuścić, a w § 4. do ustępu *e*) alinea 2-ga wnosi następujący dodatek: „W dzienniku budowy skonstatuje kierownik każde spóźnienie się przedsięwziętych z wykonaniem umowy, czyli ono dostarczenia materyału, czy skutecznienia robót dotyczy i dołączy swą uwagę, jaki wpływ wywarło to spóźnienie na tok i program robót na dotyczącym placu“.

R. m. Dr. Seinfeld wnosi do ust. *d*) § 3. poprawkę, aby przed wyrazem: „wniosków“ wstawić wyraz „a następnie Radzie miasta“.

R. m. Dr. Popiel wyraża przekonanie, że regulamin po wyborze komitetu budowy, będzie przez referenta odczytywany.

R. m. Dr. Weigel wnosi: „Upoważnia się Prezydium Rady, aby w nagłych wypadkach zarządziło tymczasowo, co należałoby do atrybucyi Rady miasta a usprawiedliwiło zarządzenia te co do spraw wodociągowych, na najbliższem pełnem posiedzeniu Rady miejskiej“. (L. 48612.)

Sprawozdawca zgadza się na ten wniosek, oraz na kwestyę formalną, podniesioną przez r. m. Popiela, co do odczytywania regulaminu.

Skład komitetu z poprawką r. m. Dra Weigla co do kooptacyi r. m. Knausa przyjęto, oraz uchwalono, iż te paragrafy regulaminu, do których nikt poprawek nie zgłasza — uważa się za przyjęte.

R. m. Dr. Kasperek prosi o wyjaśnienie do ustępu *e*) w § 3 i wnosi, aby po słowach „w takich wypadkach“ dodać wyrazy: „pod zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Radę miejską“.

Sprawozdawca zgadza się na pierwszy ustęp wniosku r. m. Dra Jordana, ale na drugi nie.

R. m. Dr. Jordan cofa pierwszy ustęp swego wniosku.

Sprawozdawca zgadza się na dodatek r. m. Dra Staniszewskiego co do punktów *d*) i *e*) w § 3.

R. m. Dr. Seinfeld i Dr. Kasperek cofają swoje wnioski.

Wicepr. Dr. Pieniążek sprzeciwia się opuszczeniu ustępu *h*) w § 3.

R. m. Dr. Kasperek przemawia za zostawieniem tego ustępu, żąda tylko, aby wyraz „rekursów“ zastąpiono wyrazem „zażaleń“.

Sprawozdawca przyjmuje wyraz „zażaleń“.

Ustęp *h*) z poprawką r. m. Dra Kasparka przyjęto; dalej przyjęto dodatek r. m. Dra Staniszewskiego do ustępu *e*) alinea 2-ga w § 4. i w ten sposób uchwalono cały regulamin. (L. 48611.) —

W końcu poddaje Przewodniczący pod głosowanie wniosek r. m. Dra Weigla co do upoważnienia Prezydium do zarządzeń w nagłych wypadkach.

Wniosek ten przyjęto. —

Na tem zamknął Przewodniczący dla braku kompletu posiedzenie o godz 7 minut 30 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (66 w kad. XI.) z dnia 12 września 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radeów miejskich obecnych 33. Rady miejscy: Dr. Bandrowski, Beringer, Bujanski, Dr. Bujwid, Chmurski, Chyliński, Dr. Doboszyński, Epstein, Fritsch, Dr. Ichheiser, Dr. Jordan, Dr. Kohn, Landau, Nowacki, Dr. Pareński, Dr. Popiel, Dr. Propper, Rehman, Dr. Rosenblatt, Schmid, Dr. Seinfeld, Ślęk, Szancer, Dr. Wiszniewski, hr. Wodzioki (25) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwił.

Początek posiedzenia o godzinie 12 w południe.

Przewodniczący przemówił, jak następuje:

„Boleść ścisła serce, łza ciśnię się do oka, gdy dziś spełnić mi wypada ciężący na mnie obowiązek uwiadomienia Was Panowie, o nieodżałowanej stracie, jaką poniósł Najjaśniejszy Pan i Monarchia Austriacka.

Jak grom niespodziewany z pogodnego nieba spadła na nas straszna, przerażająca ogromem nieszczęścia wiadomość o śmierci Najjaśniejszej Pani, tem bardziej wstrząsająca serca i umysły, że ta pełna cnót i miłości bliźniego Pani, padła ofiarą zbrodniczego zamachu.

Cios to najstraszniejszy, jaki dotknąć mógł Najmiłościwiej panującego nam Monarchę, bo pozbawił go Najdostojniejszej towarzyszki życia, dzielającej z nim dobre i złe chwile tego panowania, z którego mimo najlepszej jego chęci i woli uszczęśliwienia podległych mu narodów, zbieg okoliczności i los zawistny spłoty dla Niego jeden wieniec niepowodzeń, zgryzot i nieszczęść.

Pograżyła ludy Monarchii śmierć ś. p. Cesarzowej w głęboki żal i smutek, bo odczuwają one żywo nieodżałowaną stratę Tej, która będąc przedmiotem miłości i uwielbienia Monarchy, siłą ducha swego dodawała mu otuchy i podziwienia godnej wytrwałości, w chwilach pełnych niezwalczonych prawie trudności i nieszczęść w sprawowaniu rządów.

Naród nasz, który żywił nadzieję, iż nie minie go ta błoga chwila, w której złożyć będzie mógł hołd swej Królowej na własnej ziemi, ogarnął tem większy smutek i przygnębienie; przeraźliwym też echem odbiła się ta straszna wiadomość w mieście naszym, napełniając serca mieszkańców, bezmiernym żalem i boleścią. Nie mógł bowiem los zawistny wymierzyć sroższego ciosu w Najjaśniejszego Pana i ludy monarchii, jak zabierając Te, która przez lat 44, dzierżąc z Nim berło i koronę, znaczyła lata swego panowania dobroczynnością i miłosierdziem.

Oby Przedwieczny, który przez lat 50 dodawał sił Najmiłościwiej panującemu nam Monarsze do dźwigania ciężkiego brzemienia rządów, dozwolił mu znieść w łasce Swej bezmiernej ten świeży straszny cios, jakim doświadczony Go Mu się podobało i zachował Najjaśniejszego Pana i Opiekuna naszego dla dobra podwładnych mu ludów“.

Rada wysłuchiwała tej mowy stojąc.

Dalej przemówił Przewodniczący: „Wyraz żalu i boleści, jaki Panowie daliście, a którym wszyscy przejawiajcie, pozwala mi, odgadując uczucia Wasze, przedstawić Panom następujące wnioski:

1) Rada miasta z powodu zgonu **Najjaśniejszej Pani**, wyraża najgłębszą boleść i uprasza Prezydenta miasta, aby wyraził tych uczuć złożony u stóp Tronu.

2) Rada miasta uchwała wziąć udział w pogrzebie **Najjaśniejszej Pani** przez osobną deputację, której skład oznaczy Prezydent miasta.

Wnioski te przyjęto jednomyślnie. —

Na tem zamknął Przewodniczący na znak żałoby posiedzenie o godzinie 12 minut 20 w południe.

Posiedzenie nadzwyczajne (67 w kad. XI.) z dnia 29 września 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radeów miejskich obecnych 41. Radey miejscy: Bujalski, Chyliński, Dr. Doboszyński, Epstein, Dr. Górski, Dr. Horowitz, Dr. Icheheiser, Kroebl, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski, Dr. Popiel, Dr. hr. Potocki, Dr. Propper, Dr. Rothwein, Dr. Weigel, hr. Wodzicki (16) nieobecność swą na tem posiedzeniu uprawdliwili; nie usprawiedliwił zaś nieobecności swej radea miejski Dr. hr. Tar-nowski (1).

Początek posiedzenia o godzinie 5 min. 30 wieczór.

Sekretarz odczytuje pisma, nadeszłe do Rady:

1) C. k. Prezydium Ministerstwa reskryptem z dnia 9 września br. L. 10221/pr. zawiadamia, iż Jego Ces. i Król. Apostolska Mość polecił wyrazić Radzie m. Krakowa **Najwyższe podziękowanie za życzenia złożone w dniu Najwyższych urodzin.**

Przyjęto do wiadomości. (L. 59221.) —

2) C. k. Delegat Namiestnika, reskryptem z dnia 21 września 1898 L. 199/pr., zawiadamia, iż Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył wskutek licznych i wzniosłych objawów żałoby z powodu śmierci Jej Ces. i Król. Mości, wystosować **Najmiłostwiej pismo odrębne do JE. Pana Ministra Prezydenta i odezwę do ludów.**

Przyjęto do wiadomości. (L. 61188.) —

3) Książęco-biskupi Konsystorz w Krakowie odezwą z 5 września br. L. 4339 popiera usilnie **petycję Komitetu kościelnego parafii WW. Świętych w Krakowie o udzielenie subwencji na restaurację kościoła św. Piotra i Pawła.**

Przekazano Sekeyi IV. (L. 56525) —

4) Ogólne zgromadzenie właścicieli realności w Krakowie prosi o zmianę warunków liicytacyjnych, odnoszących się do **budowy wodociągów.**

Przekazano Komitetowi budowy wodociągów. (L. 59242). —

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przemówił Przewodniczący, jak następuje:

„W dniu 18 lipca b. r. śmierć przecięła pasmo żywota **ś. p. Dra Alfreda Obalińskiego**, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, zaledwie lat 54 liczącego.

Zmarły wykształciwszy się w Uniwersytecie krakowskim, odsłużył się tej prastarej szkole przez szereg lat, jużto jako asystent katedry chirurgicznej, już też

jako docent, a wreszcie po kilkunastoletniej pracy, jako rzeczywisty profesor chirurgii. — O znakomitem uzdolnieniu zmarłego świadczy najlepiej ta okoliczność, iż własną pracą, nie szukając nauki u obcych, mimo trudności doznanych, zdobył to wysokie stanowisko zawodowe, na które go przed rokiem powołano. Sympatyczna powierczliwość, pogodny zawsze oblicze, obok ujmującego obejścia, czyniły go pożądaną osobistością w towarzystwie, a wzbudzającym zupełne zaufanie doradcą wobec cierpiących. Prawość charakteru, wykształcenie i trafne zdanie o sprawach publicznych, spowodowały mieszkańców naszego miasta, iż mu w r. 1890 mandat do Rady miasta powierzyli. Nie długo jednak piastował godność radziecką, spostrzegł bowiem rychło, że rozległa praktyka, jaką swej wiedzy zawodowej i zręczności operatorskiej zawdzięczał, nie pozwalała mu z właściwą sobie pilnością spełniać obowiązków radzieckich. Po ukończeniu więc sześcioletniej kadencji w r. 1896, mimo życzenia wyborców, nie wrócił do Rady miasta. Zbyt niedawno to, jak Go widzieliśmy w naszym gronie, zbyt niedługo więc byłoby przypominać jak gorliwym i użytecznym był współpracownikiem. Niewdzięcznie jednak byłoby pominąć milczeniem zasługę, którą położył przez zorganizowanie i wprowadzenie w życie założonego w r. 1891 przez ś. p. barona Mundyego w naszym mieście Towarzystwa ratunkowego, które tak znakomite oddaje mieszkańcom Krakowa usługi. Kto kiedykolwiek zajmował się organizacją jakiegobądź Towarzystwa, ten doświadczył, jak trudno jest u nas utrzymać je przy życiu i nie dopuścić by w działaniu ostygło. Ta jedna zasługa zmarłego wystarcza przeto, aby pamięć o Nim przeszła do potomności. Śmierć Jego pozbawiła miasto nasze czcigodnego obywatela, uniwersytet znakomitego profesora, a cierpiąca ludzkość niepospolitego lekarza“.

Mowy tej wysłuchała Rada stojąc. —

Potem przemówił Przewodniczący w następujące słowa:

„W dniu 4 sierpnia b. r. poniósł kraj nasz nieodżałowaną stratę przez śmierć **ś. p. X. Kardynała Dra Sylwestra Sembratowicza**, Areybiskupa-metropolity lwowskiego. Wiadomość o zgonie tego Księcia Kościoła boleśnie odczuł kraj cały, bo społeczeństwo nasze wysoce ceniło niespożyte zasługi, jakie zmarły dla Kościoła i narodu ruskiego a tem samem i dla kraju, naszego położył. Urodzony w Dosznicy w roku 1836, otrzymał wykształcenie duchowne w Rzymie, gdzie też stopień doktora teologii uzyskał. Po powrocie do kraju, piastował zmarły kolejno różne godności kościelne, poczem w roku 1879 mianowany był biskupem a w r. 1885, po ustąpieniu swego poprzednika, wyniesiony został na krzesło areybiskupie grecko-katolickie lwowskie, wreszcie w r. 1895 godność kardynalską otrzymał. Na wszystkich przebieżonych szczeblach hierarchii, obok innych przymiotów, towarzyszyły mu nieodstępnie uprzejmość i ujmujące obejście, któremi też serce i umysły wszystkich sobie zjednywał; jako zaś wieloletni wicemarszałek kraju, pozyskał sobie beztronnością i wyrozumiałością, okazywanymi w sprawach dotyczących obu narodów, powszechny szacunek i poważanie. — Nie do mnie należy, ani tu miejsce po temu, abym podnosił starania i zasługi zmarłego na polu kościelnym położone, nie mogę jednak wstrzymać się od powtórzenia powszechnego głosu uzna-

nia dla niespożytych znsług, jego troskliwości i gorliwości w strzeżeniu nieskazitelności i dobra greckokatolickiego Kościoła, tudzież pracy, podjętej około podniesienia i polepszenia bytu jego duchowieństwa tak pod względem moralnym, jak i materyalnym. Czując się synem tej ziemi, którą Opatrzność na wspólną ojczyznę obu bratnim narodom przeznaczyła, pragnął i usilnie do tego dążył, dając przy każdej sposobności tych usiłowań dowody, aby one żyjąc obok siebie w zgodzie i wzajemnej miłości, jako jednej matki dzieci, pracowały i rozwijały się dla dobra wspólnej ojczyzny. Naród i Kościół ruski utraciły w nim najtroskliwszego Arcypasterza i kierownika, kraj nasz znakomitego, pełnego miłości Ojczyzny księcia Kościoła“.

Mowy tej wysłuchała Rada stojąc. —

Dalej odczytał Przewodniczący telegramy od kapituły metropolitalnej we Lwowie, z podziękowaniem za telegram kondolencyjny z powodu śmierci X. Kardynała Sembratowicza, i od Arcybiskupa Isakowicza z podziękowaniem za telegram gratulacyjny, wystosowany przez Prezydenta miasta do niego z powodu jubileuszu kapłańskiego. — W dalszym ciągu zawiadomił Przewodniczący, że r. m. Drowi Horowitzowi udzielił urlopu na 4 tygodnie. W końcu zawiadomił Radę, iż w sobotę wyjedzie komisya wodociągowa do Budzyna powozami.

R. m. Dr. Leo imieniem Sekcyi II. zapytuje się Przewodniczącego, kiedy przedłoży Radzie miejskiej wyniki śledztwa dyscyplinarnego z powodu defraudacyi kasowej.

Przewodniczący odpowiada, że jeżeli nie nastąpi przeszkoda, zamierza to uczynić na osobnem posiedzeniu Rady, które zwoła na poniedziałek.

R. m. Dr. Leo uzasadnia i czyni wniosek naglący: „Rada miejska poleca komisji statutowej, by sprawozdanie o reformie statutu miejskiego z uwzględnieniem nowych ustaw podatkowych, najpóźniej do 15 listopada Radzie miejskiej przedłożyła“.

Wiceprezydent Dr. Pieniążek wyraża obawę, że do tego terminu komisya statutowa nie zdoła wygotować wniosków; jako przewodniczący komisji statutowej zaręcza jednak, że po otrzymaniu wykazów podatkowych przygotuje wnioski.

Nagłość sprawy uchwalono i wniosek przekazano komisji statutowej. (L. 61720.)

R. m. Dr. Domański prosi Przewodniczącego, aby przyspieszył przeniesienie tandety starzyny z obecnego placu w ul. Dietla.

R. m. Rotter wyjaśnia, iż komisya wodociągowa wyjeżdża w sobotę do Budzyna z powodu ukończenia tam pompowania i prosi, aby pp. Radey, którzy zechcą wziąć udział w tej wycieczce, zgłosili się do p. Ingardena, kierownika biura wodociągowego.

R. m. Dr. Rosenblatt zapytuje się Przewodniczącego, czy stosunki finansowe z dzierżawcą teatru już są uregulowane?

Przewodniczący wyjaśnia tę kwestyę.

R. m. Dr. Bujwid prosi Przewodniczącego o zarządzenie, aby we wszystkich domach schody i spisy lokatorów były należycie oświetlane.

Przewodniczący wyjaśnia, jakie jest rozporządzenie pod tym względem i przyrzeka wydać odpowiednie polecenia.

R. m. Dr. Rosenblatt potwierdza to, co po-

wiedział p. Bujwid, a nadto zwraca uwagę, że planty w niektórych punktach są późno oświetlane.

Przewodniczący wyjaśnia, że komisya gazowa już uchwaliła pomnożenie liczby lampiarzy. —

Wiceprezydent Dr. Pieniążek prosi pp. Radeów prawników, by zechcieli wstąpić do Sekcyi III., ewentualnie prosi Radę o delegowanie kilku członków do tejże Sekcyi.

R. m. Dr. Styczeń popiera to żądanie.

Imieniem komisji przemysłowej czyni naczelnik IV. Wydziału Mgtu Banaś następujący wniosek nagły: Rada miasta uchwali!

1) Gmina m. Krakowa zobowiązuje się dostarczyć dla szewskiego kursu majsterskiego w Krakowie, w czasie od 1 października do 30 listopada 1898 przez Wydział krajowy urządzić się mającego, bezpłatnie odpowiedniego lokalu wraz z opałem, oświetleniem i usługą, tudzież udzielić na częściowe opędzenie kosztów utrzymania tegoż kursu jednorazowy zasiłek w kwocie 200 złr.

2) Na opędzenie wydatku tego, udziela się z Działu XIV. p. 6. kredyt dodatkowy w takiejże wysokości.

3) Na delegata Rady miejskiej do komitetu sprawującego zarząd kursu, przedstawić Wydziałowi krajowemu r. m. Dra Cyfrowicza. —

R. m. Rotter wyjaśnia, że ten kurs zacznie się 5 października b. r.

Nagłość uchwalono i wniosek przyjęto. (L. 41204.) —

Teraz przystąpiono do porządku dziennego.

Imieniem Sekcyi I. r. m. Dr. Staniszewski wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) Gmina m. Krakowa przyjmuje od c. i k. Skarbu wojkowego na wyłączną i nieograniczoną własność drogę podwałową między ulicą Zwierzyniecką a ulicą Długą, na planie c. i k. Dyrekcyi Inżynierii w Krakowie z grudnia 1897 r. do L. 5373 kolorem różowym oznaczoną, a składającą się z parcel gruntowych L. kat. 2505/2, 2767/2, 2778, 2779, 2780, 2784, 2789, 8/1, 189/6, 189/5 i 1274 wraz ze skrawkami gruntów przy tejże drodze podwałowej położonymi, na powyższym planie kolorem żółtym oznaczonymi i pod położenie chodników potrzebnymi, tudzież parcele gruntowe L. kat. 2505/1 i 1975 przy ulicy Swoboda, L. kat. 2005/2 przy ulicy Wolskiej, a wreszcie część ulicy Czystej parc. L. kat. 2781 i ulicę Lenartowicza parc. L. kat. 2775 — w drodze zamiany za grunt miejski na tzw. małych błoniach położony, na planie c. i k. Dyrekcyi Inżynierii w Krakowie z sierpnia 1898 r. kolorem zielonym oznaczony, a obejmujący całą parcelę gruntową L. kat. 2323/6 w ilości 122□⁰. oraz dwie części (A i B) parceli gr. L. kat. 2323/3 w ilości 1 mórg 48□⁰, pod zastrzeżeniem, że Gminie miasta Krakowa służyć będzie prawo dojazdu do pozostałej reszty parceli L. kat. 2323/3 przez grunt powyższy, c. i k. Skarbowi wojkowemu odstąpiony.

2) Koszta kontraktu, stempli, tudzież wszelkie inne koszta, z tym interesem połączone, poniesie Gmina miasta z własnych funduszków w całości.

3) Do podpisania kontraktu deleguje się obok Prezydenta miasta r. m. Wandalina Beringera i Dra Walentego Staniszewskiego.

Wniosek przyjęto. (L. 61201.) —

Imieniem Sekcyi II. r. m. Dr. Leo wnosi: Rada miasta uchwali!

1) Ustanawia się komisję budżetową, składającą się ze wszystkich członków Sekcyi II., z 4 delegatów Sekcyi I. i po 2 delegatów z Sekcyi III., IV. i V. pod przewodnictwem Prezydenta miasta.

2) Wybór delegatów do komisji budżetowej odbywać się ma w Sekcyach co trzy lata (na czas kadencji trzechletniej). Funkcja pierwszych delegatów ma trwać aż do końca kadencji trzechletniej, w której ich wybór nastąpił.

3) Magistrat obowiązany będzie budżet ułożyć do 1 września i takowy przedłożyć do zaopiniowania poszczególnym sekcyom, które obrady przeprowadzić mają najpóźniej do końca września na osobnych posiedzeniach budżetowych.

4) Komisje, mające zakres działania Sekcyi, wnioski swe budżetowe przedstawić mają najpóźniej do końca września Prezydentowi miasta, jako przewodniczącemu komisji budżetowej.

5) Obrady komisji budżetowej rozpoczynać się muszą najpóźniej 15 października, a budżet przedłożony ma być Radzie miejskiej najpóźniej 1 grudnia.

Po krótkiej dyskusyi, w której wzięli udział r. m. Birnbaum, Kwiatkowski, Chmurski i sprawozdawca, wniosek Sekcyi II. przyjęto. (L. 28601.) —

Imieniem Sekcyi I. dyrektor budownictwa miej. Wdowiszewski wnosi:

Rada miasta uchwali!

Ponieważ Sekcja I. skutkiem ponownego, dwukrotnego rozpatrywania sprawy **budowy rzeźni dla trzody chlewnej**, trwa stanowczo przy swoim sprawozdaniu i wnioskach z dnia 25 marca b. r. przeto Rada miasta nie widzi powodu do reasumpeyi uchwały swej z dnia 2 czerwca 1898 r. i poleca Magistratowi jej bezzwłoczne wykonanie.

Wniosek przyjęto. (L. 61203.) —

Imieniem komisji przemysłowej r. m. Rotter wnosi:

Rada miasta uchwali!

1) Rada miasta uchwala **przeistoczenie istniejącego obecnie jednorocznego kursu handlowego przy szkole wydziałowej żeńskiej św. Scholastyki na kurs dwuletni**, a to, (zanim Sejm uchwali przedstawione zmiany ustawowe), prowizorycznie już od 1 września 1898 roku.

2) Rada miasta aprobuje przyjęte przez komisję przemysłową projekty organizacyjne pod *A. B. C. D.**) ze zmianami przez tę komisję wprowadzonymi, a mianowicie z tą zmianą, że w planie nauk pod *C.* w klasie I, zmienia się 1 godzinę stenografii na 2 godziny stenografii tygodniowo, zaś w klasie II. zaprowadza się 1 godzinę stenografii, a za to zmniejsza się naukę o wekslach z 2 godzin na 1 godzinę tygodniowo.

3) Rada miasta poleca Sekcyi skarbowej wstawić spowodowaną przez tę reorganizację nadwyżkę kosztów w okrągłej kwocie 1400 zł do budżetu na rok 1899, a na wypadający za czas od 1 września do 31 grudnia 1898 r. koszt 640 godzin, który według proponowanych przez Dyрекcyę norm, wynosiłby 1600 zł. któryby jednak po potrąceniu tego, co by istniejący dziś kurs jednoroczny w tymże czasie kosztował, t. j. kwoty 750 zł.

*) Projekt przeistoczenia jednorocznego kursu handlowego dla kobiet przy szkole wydziałowej św. Scholastyki, na kurs dwuletni, wydrukowany w drukarni Związkowej, nakładem gminy m. Krakowa w r. 1898.

zmałał do sumy 1600 — 750 = 850 zł, udziela Rada miejska kredyt dodatkowy.

4) Rada miasta poleca Magistratowi przedłożyć Sejmowi zmiany w statucie do ustawowego zatwierdzenia, a zarazem wnieść prośbę do Sejmu o wyjednanie dla tak zorganizowanego kursu handlowego subwencji krajowej i państwowej.

R. m. Dr. Leo nie może się zgodzić na sposób traktowania tej sprawy — tu chodzi o najważniejsze prawo Rady m., mianowicie o kreowanie nowej organizacji szkolnej — kurs II. już jest otwarty, a nikt za jego otwarcie nie bierze odpowiedzialności. Mowca krytykuje sam plan nauk i wnosi poprawkę do punktu 2. wniosków, mianowicie po słowach „Rada m. aprobuje“ dodać wyraz „tymczasowo“, zaś na punkt 4 wniosku, wcale się nie zgadza i na jego miejsce proponuje: „4) Rada m. poleca Komisji przemysłowej, by prowizoryczny plan nauk poddała ponownemu badaniu i z uwzględnieniem doświadczenia w podobnych szkołach handlowych, przedstawiła Radzie m. odpowiednie wnioski tak rychło, by nowy plan nauk z nowym rokiem szkolnym od 1 września 1899 mógł wejść w życie.

R. m. Dr. Rosenblatt godzi się z wnioskiem r. m. Dra Lea, ale zapytuje dlaczego 3-miesięczny kurs ma kosztować aż 800 złr.

R. m. Rotter odpowiada na zarzuty r. m. Dra Lea pod względem formalnym, zgadza się na zarzuty jego merytoryczne, jedynie na usunięcie języka francuskiego się nie zgadza — wreszcie wyjaśnia kwestyę kosztów.

R. m. Dr. Kasperek wnosi jako 5 punkt wniosków; wniesienie petycyi do Sejmu o subwencyę krajową i państwową, a plany nauk i wysokość kosztów tych kursów przedłożyć się Sejmowi w ciągu roku.

W głosowaniu przyjęto pierwsze trzy ustępy wniosków Komisji z poprawką r. m. Dra Lea w 2 ustępie, dalej jako 4 i 5 punkt wniosków przyjęto poprawki Dra Lea i Dra Kasparka. (L. 33841.) —

Imieniem Sekcyi I. dyrektor Budownictwa miejskiego Wdowiszewski wnosi:

Rada m. uchwali!

1) Sprzedać Leonowi i Amalii małż. Leserom z parceli miejskich L. k. 1923 i 2502 w Dziel. III. przy **placu Groble położonych**, do wykazów hip L. 532 i 1783 należących, **obszar 796,5 m² czyli 221⁴⁵/₁₀₀ po cenie 45 zł. za 1⁰/₁₀₀ czyli za ryczałtową kwotę 9965 zł. 25 ct.** którą nabywcy zapłacą w dwóch ratach, a mianowicie: połowę ceny kupna, t. j. 4982 zł. 62¹/₂ ct. przy podpisaniu kontraktu kupna-sprzedaży, drugą połowę również 4982 zł. 62¹/₂ ct. w terminie do 31 grudnia 1899 r.

2) Nabywcy zobowiążą się opłacać od drugiej raty procenta po 4¹/₂ % począwszy od daty kontraktu, tudzież zezwolą na zaindebetowanie na rzecz gminy miasta Krakowa na nabytym gruncie prawa zastawu dla drugiej raty i dla procentów od tejże.

3) Koszta spisania kontraktu, stempli, opłaty od przeniesienia własności, koszta wydzielenia i t. p. poniosą wyłącznie nabywcy.

4) Do podpisania kontraktu kupna — sprzedaży upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Jana Kwiatkowskiego i Dra Walentego Staniszewskiego.

Wniosek przyjęto. (L. 71444.) —

Imieniem Sekcyi I. sekretarz Mgtu Grodyński wnosi:

Rada miasta uchwali!

Do podpisania kontraktu kupna — sprzedaży, zawrzeć się mającego między c. k. Skarbem Państwa a gminą miasta Krakowa, względem zakupu na rzecz Gminy parceli skarbowej lk. 1754/1 w obszarze 430⁷/₁₀₀□, upoważnia się obok Prezydenta miasta, r. m. Władysława Nowackiego i Dra Walentego Staniszewskiego.

Przyjęto. (L. 33019.) —

Imieniem Sekcyi I. sekretarz Mgtu Grodyński wnosi: Rada m. uchwali!

R. m. przyjmuje ofertę Juliusza Przeworskiego z dnia 18 maja 1898 r., mocą której zobowiązał się dostarczać na podstawie warunków licytacyjnych w czasie od 1 października 1898 r. do 30 września 1899 r. dla Magistratu, szkół, budynków i zakładów miejskich, tudzież dla rzeźni miejskiej, (z wyłączeniem targowiska w Prądniku białym i gazowni miejskiej), **węgiel kamienny z kopalni „Bora“** po cenie 35³/₄ ct. za 50 Klgr.

Wniosek przyjęto. (L. 38625.) —

Imieniem Sekcyi IV. r. m. Dr. Wiszniewski wnosi: Rada m. uchwali!

1) Rada miasta, uwzględniając wyjątkowe obecne położenie gminy Czarna wieś z przysiółkiem Kawiora, zezwała też Gminie na posyłanie dzieci w jej obrębie zamieszkałych, do szkół ludowych miejskich w roku szkolnym 1898/9, t. j. w czasie od 1 września 1898 r. do 30 czerwca 1899 za opłatą roczną 600 zł., która kwota w dwóch równych ratach, t. j. w dniu 1 września 1898 r. i w dniu 1 lutego 1899 r. do kasy miejskiej ma być uiszczoną.

2) O uchwale tej zawiadomi Magistrat właściwe władze szkolne.

Wniosek przyjęto. (L. 30737.) —

R. m. Dr. Cyfrowicz prosi, aby teraz przejść do posiedzenia tajnego, celem nadania **prezenty na posady katechetów**

Przyjęto —

Na ten amknął Przewodniczący o godz. 6 minut 35 wieczór e posiedzenie jawne, a zarządził posiedzenie tajne.

Posiedzenie nadzwyczajne (68 w kad. XI.) z dnia 13 października 1898 r.

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekre'arz Rady miejskiej: Groele Adam, konc. apl. Magistratu.

Radców miejskich obecnych 42.

Radcy miejscy dr. Górski, dr. Iehheiser, dr. Pareński, Rehmann, Słęk, dr. Weigel, hr. Wodzicki (7) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej Rady: Bereźnicki, Fritsch, dr. Kohn, dr. Leo, dr. Rothwein, dr. Rosenblatt, Schmid, dr. Seinfeld, dr. hr. Tarnowski (9).

Początek posiedzenia o godzinie 5 min. 50 wieczór.

Sekretarz odczytuje nadeszłe do Rady pisma:

1) C. k. delegat Namiestnictwa wyraża z mocy Najwyższego rozkazu Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości **Najwyższe podziękowanie za złożone wyrazy współczucia z powodu śmierci Jej Cesarskiej Mości Cesarzowej i Królowej.**

Przyjęto do wiadomości. (L. 594/pr.) —

2) Zarząd główny Towarzystwa „Szkoły ludowej“ zaprasza Radę m. na **uroczyste poświęcenie szkoły polskiej w Białej**, w dniu 15 października 1898 r.

Przyjęto do wiadomości. (L. 606/pr.) —

3) Zgromadzenie XX. Kanoników regularnych Laterańskich prosi o **subwencję na restaurację kościoła Bożego Ciała w Krakowie.**

Przekazano Sekcyi IV. (L. 64763.) —

4) **Założyciele gimnazjum żeńskiego** w Krakowie proszą o **zapomogę** dla tej szkoły.

Przekazano Sekcyi IV. (L. 62223.) —

5) Miejski Wydział obrachunkowy przedkłada **zamknięcia rachunkowe** za rok 1897 następujących funduszków: 1) funduszu emerytalnego urzędników i służb Magistratu (L. 58718); 2) funduszu Muzeum narodowego (L. 58717); 3) funduszu amortyzacyjnego (L. 58721); 4) funduszu pożyczkowego (L. 58716); 5) funduszu depozytów miejskich (L. 58722); 6) funduszu pożyczkowego Rudolfa (L. 58720); 7) funduszu pożyczkowego dra Dietla (L. 58719); 8) funduszu „Fundacye różne“ (L. 58715); 9) funduszu obrotowego miejskiego (L. 58714).

Pisma te od 1 do 9 przekazano Sekcyi II. —

Następnie przemówił Przewodniczący, jak następuje:

„Przed tygodniem odprowadziliśmy na miejsce wiecznego spoczynku śmiertelne szczątki zmarłego w Hietzing w dniu 3 bm. **śp. Stanisława Szarskiego**, obywatela i byłego członka naszej Rady. Urodzony w Krakowie, z wyjątkiem tylko kilku lat przebytych w Warszawie, cały żywot przepędził w mieście rodzinnem, zajmując się handlem. Jako właściciel znanej i poważanej firmy, był przez długie lata członkiem wszystkich tych instytucji, które w ścisłym z handlem pozostają związku. Był więc członkiem Izby handlowej, Kongregacyi kupieckiej, Wydziału Kasy Oszczędności i asesorem sądu handlowego, należąc obok tego do licznych stowarzyszeń dobroczynnych i humanitarnych. Gdy zmarły zażywał takiego poważania i wziętości, łatwo zrozumieć, że mieszkańcy m. Krakowa wybierając w r. 1866 reprezentantów do zawiązującej się Rady miejskiej, jego godnością radziecką obdarzyli. Pełnił też zmarły obowiązki ten, bez przerwy przez lat 30, bo aż do roku 1896 i zasiadałby był i nadal w naszym gronie, gdyby nie stan zdrowia, który go do odmowy przyjęcia ponownego wyboru zniewolił. Ożywiony gorącą chęcią pracowania około podźwignienia miasta rodzinnego, dzielił wytrwale trudy i usiłowania pierwszej Rady miejskiej, która w chwili objęcia zarządu miasta, ujrzała się w trudnym położeniu, bo wobec braku licznych urzędzeń i potrzeb naglących a bez funduszków na ich opędzenie potrzebnych. Pracował w sekcjach III. i V. i różnych komisjach, służąc gminie całym swem doświadczeniem, znajomością rzeczy i stosunków miejscowych, odznaczając się uznania godną pilnością i gorliwością w spełnianiu podjętych obowiązków. Cześć pamięci czeigodnego obywatela i kolegi“.

Mowy tej wysłuchała Rada stojąc. —

Imieniem komitetu Muzeum narodowego wiceprezydent dr. Pieniążek wnosi:

Rada miejska zezwała na **wystawienie obrazu Mi-strza Jana Matejki „Hołd Pruski“** w wiedeńskim Künstlerhauzie na **jubileuszowej wystawie Jego Cesarskiej Mości,**

urządzonej staraniem stowarzyszenia „Genossenschaft der bildenden Künstler Wiens“.

Nagłość uchwalono i wniosek przyjęto. (L. 63179).—

Wiceprezydent dr. Pieniążek wnosi o zmianę porządku dziennego, a mianowicie, aby punkta 2 i 3 wniosków komisji wodociągowej, najpierw wzięto pod dyskusję, a potem dopiero punkt 1.

Przyjęto.—

Imieniem komisji wodociągowej dyrektor biura wodociągowego Ingarden wnosi:

Rada miejska uchwali!

„Zatwierdza się zmiany projektu wodociągu, przedsięwzięte na życzenie c. i k. Władz wojskowych“.

Przyjęto. (L. 65891). —

Imieniem tejże komisji r. m. Rotter uzasadnia i wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyjmuje się ofertę na budowę wodociągu (grupa A i B) pp. Rumpel et Waldeck, Meus i Górski z dnia 17 września 1898, sprostowaną do kwoty 1,174.484 złr. 76 ct, oraz deklarację tych panów z dnia 11 października 1898, stanowiącą uzupełnienie oferty, z wyłączeniem budowy szkół ludowych w Bielanych i Przegorzałach.

Do podpisania kontraktu upoważnia Rada obok Prezydenta miasta, wiceprezydenta dr. Karola Pieniążka i r. m. Jana Rottera.

R. m. dr. Popiel zabiera głos w kwestyi formalnej, aby zaznaczyć, iż drugi oferent główny tj. Corte et Comp. powinien był także swoją ofertę napisać po polsku.

Sprawozdawca uznaje ten zarzut za słuszny, dalej, uzasadniając wnioski, odczytuje pismo I. galicyjskiego Towarzystwa akcyjnego wyrobu wagonów w Sanoku, które z firmą Rumpel et Waldeck zawarło umowę o dostawę do wodociągów 100 wagonów rur. Po zestawieniu wszystkich ofert cyfrowo i sprostowaniu omyłek, okazało się, że firma Rumpel et Waldeck jest tańszą od firmy Corte o 20.000 złr.

R. m. Kwiatkowski zarzuca, że roboty co do ofert, szły za szybkim tempem, a należy się dokładnie zastanowić, jeżeli chodzi o rzecz tak wielkiej wagi. Przedewszystkiem zaznacza mowca, że dotąd nie ma pieniędzy na wodociąg, a odpowiedź sprawozdawcy, który o to zapytany, odpowiedział, że miejski fundusz amortyzacyjny może dać zaliczkę około miliona, nie zadowolnia mowcy i na toby się nie zgodził. Dalej pospiesz był w tem, iż za krótki termin wyznaczono do wnoszenia ofert, przeto mało ich wpłynęło i drogie; dalej jest także krótkim termin do zatwierdzenia ofert, obliczenia odbyły się za pospiesznie i można było się omylić. Dlatego mowca nie sądzi, iż się dobrze stało. Ale z tą kwestyą łączy się kwestya Budzunia, która niepokoi publiczność. W referacie nie słyszał mowca, czy prawa prywatnych właścicieli domów są dostatecznie zabezpieczone, aby nie byli wyzyskiwani. Mowca słyszał, że firma Corte jest światowa, wielka, z którą Rumpel et Waldeck nawet mierzyć się nie mogą, bo Niklas, najtęższy inżynier tej firmy, umarł, a Rumpel jest tylko dobrym monterem. Z tych wszystkich powodów może byłoby najlepiej jeszcze raz licytację rozpisac. Mowca zapytuje się, czyby nie można robót, które mają wykonać pp. Meus i Górski rozdzielić i część ich oddać p. Miar-

czyńskiemu, zaszczytnie znanemu w mieście naszym budowniczem.

R. m. Szancer godzi się w zupełności na wywody r. m. Kwiatkowskiego. Koszta i ciężary spadają na właścicieli domów, a §. 25 warunków szczegółowych jeszcze jeden wielki ciężar na nich nakłada. Na to zwrócił uwagę na wczorajszym posiedzeniu komisji wodociągowej inżynier p. Horoszkiewicz. Ten paragraf mówi o instalacjach po domach, które będą kosztowały 1 milion i oddaje ten paragraf właścicieli domów na łaskę głównego przedsiębiorcy, dając mu pod względem instalacji stanowisko uprzywilejowane. Warunki te należy zmienić. Drugi zarzut jest ten, że dotąd nie ma pieniędzy na budowę wodociągów. Sprawozdanie jest jednostronne, techniczne — a nie uwzględnia w zupełności strony finansowej i to jest właśnie źle.

R. m. Szpakowski zauważa, iż sprawa, którą podniósł r. m. Szancer jest bardzo ważną i chciałby mieć wyjaśnienie, czy właściciele domów będą mieli możliwość oddania robót instalacyjnych według swego upodobania; chodzi tu również o przedsiębiorców miejscowych, którzy powinni mieć możliwość zarobku przy tych pracach.

Wiceprezydent dr. Pieniążek odpiera zarzuty r. m. Kwiatkowskiego, jakoby roboty około wodociągów szły za szybko; dalej zbija zarzuty r. m. Szancera co do kwestyi finansowej i wyjaśnia kwestyę co do instalacji domowych, które każdy właściciel według warunków licytacyjnych może oddać, komu się mu podoba.

R. m. Epstein sądzi, iż r. m. Kwiatkowski i Szancer sprawę finansową przedstawili za czarno, bo gmina może swoje obligacje umieścić we własnych funduszach, jak zrobił Wydział krajowy. Termin 30-dniowy do wniesienia ofert był wystarczający, a należy tylko jedną rzecz wyjaśnić, mianowicie czy właściciele realności będą mogli użyć do roboty po domach kogo się im podoba.

R. m. dr. Styczeń chwali działalność komitetu i komisji wodociągowej, a zbija zarzuty r. m. Kwiatkowskiego i Szancera.

R. m. Nowacki wyjaśnia kwestyę instalacji domowych.

R. m. dr. Staniszewski chce tylko kilka słów powiedzieć bez uczynienia wniosku. Przedewszystkiem musi zaznaczyć, że materyał co do ofert, mianowicie obliczenia zapóźno wręczono radcom miejskim. Sprawozdanie nie zawiera żadnych postanowień prawnych. Mowca żałuje, iż przed kwestyą techniczną nie załatwiono kwestyi finansowej. Konkluzya zestawień ofertowych nie zgadza się z poszczególnymi pozycyami; wolałby, aby *ceteris paribus* otrzymała robotę firma czeska niż niemiecka. Dalej żąda mowca w kontrakcie postanowienia, któreby wykluczało ewentualność zrzucenia ze siebie gwarancyi przedsiębiorcy, mimo, iż nie on będzie wykonywał instalacje domowe. Mowca wniosku nie czyni, ale ma nadzieję, iż sprawozdawca wyrozumie żale tu podnoszone i nawiąże jeszcze rokowania z firmą Corte.

R. m. dr. Cyfrowicz prosi o wyjaśnienie wiadomości, która krąży po mieście, jakoby inżynier Stein, który pracował w biurze wodociągowym, miał możliwość i przyczynił się rzeczywiście do zwycięstwa firmy niemieckiej.

R. m. dr. Propper z góry oświadcza, że będzie głosował przeciw wnioskowi komisji, bo nie ma zaspokojenia. Rada nie uchwałała warunków licytacyjnych; protestuje przeciw takiemu postępowaniu i już z tego samego powodu nie może głosować za wnioskami. Drugi zarzut jest ten, iż oferta była jednostronnie daną i odebraną; rokowano z firmą Rumpel już po otwarciu ofert, a z firmą Corte nie; dalej nie ma żadnej pewności, czy kosztorys nie będzie przekroczony i dlatego nie można wiedzieć, która oferta będzie najtańszą, nie wiadomo bowiem, jakie są ceny jednostkowe poszczególnych ofert i czy właśnie oferent, uznany za najtańszego, nie posta-

wił cen wyższych w tych pozycjach, w których się można spodziewać przekroczenia.

Sprawozdawca prosi Radę, aby na następnym posiedzeniu zechciała się również licznie zebrać, jak dziś i zapowiada, iż zarzuty podniesione albo osłabi, albo zupełnie zbiję.

W końcu odczytuje Przewodniczący **telegram Cortego**, który w razie niezłatwienia sprawy na dzisiejszym posiedzeniu, utrzymuje swoją ofertę nadal w mocy i przyrzeka pewne ulgi.

Na tem zamknął Przewodniczący dla spóźnionej pory posiedzenie o godzinie 9 wieczór.